

Fíggjarligt flogvit ella russiskur strámaður?

Hóast eingi prógv eru fyri ákærunum, so verða hópin av gitingum fórdar fram um fíggjarligu himmalfærðina hjá Björgolfi Guðmundssyni og soni hansara, Björgolfi Þór Björgolfssyni. Sjálvir halda teir fast um, at talan er um góðan handilsskap

FÍGGJARÆVINTÝR

Jákup Mørk

Tað var ikki hvør sum helst, ið Vinnuhúsið hevði fingið at halda fyrilestur á vinnudegnum í farnu viku. Sum nevndarformaður í íslenska Landsbankanum, er Björgolfur Guðmundsson ein av teimum, sum hevur staðið handan met-skjóta vøksturin í íslenska fíggjarheiminum. Og við stórum peningaligum áhugamállum í fleiri av størstu fyrirkunum í Íslandi, er hann eisini ein av teimum, sum situr við veruliga valdinum í grannatjóð okkara.

Tað líkist eisini eini sannari ímynd av íslenska dreyminum. Maðurin, sum fyri 14 árum síðani var ein falleraður vinnulívsmáður. Ein maður, sum at kalla varð mettur sum ein paria í íslenskum vinnulívi, og sum júst var dømdur eitt ára fongsul fyri fíggjarsvik. Í dag er hann næst ríkasti maðurin í landinum. Ein stóða, sum bara verður tikin av soni hansara, Björgolfi, sum var fyrsti dollar-milliardurin í Íslandi, og sum altso verður mettur sum ríkasti maðurin í landinum.

Tað valdar lítillt ivi um, at nýggju íslensku fíggjarisarnir, eru menn, sum eru staddir yst á høgaveinginum. Nakað sum giftan hjá eldra Björgolfi eisini ber boð um. Kona hansara, Þóra Hallgrímsson, var undan hesum gift við einum amerikumanninum, sum nevndir George Lincoln Rockwell, og er hetta maðurin, sum var við til at stovnan amerikanska nazistaflokkinn.

Russiskur bryggjarí-risi

Men tað eru fleiri, sum

Sum nevndarformaður í Landsbankanum, og sum eigari av fleiri av størstu fyrirkunum er eingin ivi um, at Björgolfur Guðmundsson er ein av stóru valdsharrunum í »nýggja« Íslandi. Men frá fleiri síðum verða spurnartekin sett við, hvussu hann og sonurin eru komnir til alt ríkidømið, sum teir í dag umsita. Á myndini sæst Björgolfur í miðjuni saman við Statoil-stjóranum, Rúna Hansen, og landsstýrismanninum í fíggjarmálum, Bárði Nielsen

Mynd: Jan Müller

hava hug at seta spurnartekin við, hvussu alt hetta ríkidømi er fingið til vega.

Søgan byrjaði sum so, tá Björgolfur í 80'unum stovnaði Hafskip, sum av álvara skuldi taka upp kappingina við almenna Eimskip, sum sat á mest sum øllum íslenska vinnulívinum. Ætlanirnar vóru stórar, men tær kollsigdlu fullkomuliga, og í fallinum var tað um reppið, at íslenski fiskaribankin eisini varð tikin við. Hetta tí villeiðandi roknskaparupplýsingar høvdu havt eina ovurmeting av kreditt-virðinum hjá Hafskip við sær. Í kjalarvørrinum á hesum fylgdi eitt seks ára langt rættarmál, har ákæurnar upprunaliga vóru 450 í tali, men har Björgolfur at enda varð dømdur fyri fimm brot á partafelagslógina.

Av nógvum varð hann eftir hetta mettur sum eitt útskot í vinnulívshøpi, og í Íslandi var eingin, sum hevði hug at fíggja eitt nýtt ævintýr, tá hann aftur hevði hug at royna seg. Og tí varð neyðugt at finna aðrar útvegir. Saman við soninum og samstarvsfelaga teirra, Magnus Thorsteinsson, keyptu teir eitt íslenskt sodavatnstapparí. Tað skuldi tó ikki vera í Íslandi, at hetta kom til sín rætt, men ístaðin vórðu framleiðslutólini í 1993 flutt til Skt. Pætersborg í Russlandi.

Her fóru teir undir framleiðslu av sonevndu mix-drinksunum við sodavatni og spiritus, og tó teir vóru partur í einum langdrigum rættarmáli viðvíkjandi keypinum av bryggjarinum, so gingu bæði framleiðsla

og søla við fullari ferð. Somikið væl gekst, at teir eftir fáum árum kundu selja sodavatnsframleiðsluna til Pepsi, fyri síðani sjálvir at flyta seg yvir á ølmarknaðin.

Her stovnaðu teir Bravo International, og eftir bara fáum árum høvdu teir ein marknaðarpart í lokala økinum upp á 17%, eins og parturin á marknaðarparturin í Moskva var 7%. Árliga framleiðslan í 2001 var 2,5 mió hektolitir, og talið var farið at nærkast 4 mió, tá Heineken í 2002 beyð teimum \$400.000.000 fyri fyrirkuna. Eitt keyp, sum Heineken segði seg hava valt fram um onnur, tí teir her høvdu eina fyrirkuna, sum ikki var merkt av korrupsión, eins og so nógvar aðrar russiskar fyrirkur vóru tað.

Og síðani er kavabólturin bara vaksin í vavi, so hvørt sum alt hevur rulla tann vegin, sum íslenski milliardurin hevur viljað tað. Uppkeyp av heilvágs- og telefyrirkunum í eitt nú Finnlandi og Bulgaria, hava økt munandi um fíggjaraktivitini, soleiðis at hann eftir fáum árum stóð sum fyrsti dollar-milliardurin í landinum.

Løgin kapping

Men tað tykjast tó ikki vera øll, sum eru heilt so samd í, at dugnalig virkisleiðsla, og ein heppin hond við sodavatni og øli eru einastu orsökirnar til mest sum óhoyrda fíggjarliga vøksturin, sum Björgolfarnir báðir høvdu.

Ian Griffiths, tíðinda-maður á the Guardian, varð

í 2005 heiðraður sum besti vinnulívs-tíðindamaðurin í Bretlandi, og hann tykist sannførdur um, at talan ikki bara er um dugnasemi.

- Íslendingarnir gjørdur ikki bara íløgur í Russlandi. Teir gjørdur íløgur í býnum, sum verður roknaður sum høvuðsstøðin hjá russisku mafíuni. Og teir gjørdur tað í bryggjari-vinnuni, sum verður verður mettur sum yndis-vinnan hjá somu mafíu, sigur Griffiths.

Hann vísir eisini á, at tað er merkisvert, at triggir nýbyrjarar úr Íslandi skuldu standa so sterkir í ikki bara hørðu, men beinleiðis lívs-hættisligu kappingini á marknaðinum. Soleiðis varð ein kappingarneyti funnin deyður í íbúð síni.

Framhald á s. 25